

31 juli 2011

ZOMERWANDELING

Zondag, 31 juli 2011 zijn we met de culturele groep van Chirapsia de bossen van Stabroek onveilig gaan maken. Afspraak was om 13 uur vertrekken aan Ravenhof. Dat zou de bedoeling zijn geweest, moest de technologie van het heden, de GPS, ook eens naar ons geluisterd hebben, in plaats van naar dat antenneke in de ruimte. Leen en Gilbert, kwamen als laatsten aan, opgelucht, dat we niet zonder hen waren vertrokken.

Ons moeke, Lydia, had natuurlijk aan alles gedacht, van ontsmettingspray, tot pleisters in alle maten, geuren en kleuren en Rita stond paraat voor de tekenbestrijding. Zodus, wij ons maar desinfecteren, ontsmetten, inenten en smeren, dat het een lieve lust was.

Clean, mug- en tekenvrij, wij weg met de wetenschap dat 15 km wel heel ver is en dat velen onder ons, nog voor dat we ene stap hadden gezet, nu al wisten dat dat voor appartementmensen niet haalbaar zou zijn.

Vol goede moed, met een picknickmand voor de champignons, vertrokken we richting Nederland. En maar wandelen en wandelen, tetteren en tetteren.

De mand van Koen en Rita begon al aardig gevuld te raken met champignons 1ste klasse, die Rita zou klaar maken ... met look & spekreepjes. Hopelijk brengen ze eens een portie mee naar de dansgroep, voor op een toastje, zodat we dat ook eens kunnen proeven.

Het eerste slachtoffer van een beet was Hugo en dan nog wel in zijn schoen. Met de ontsmettingsmiddelen van Lydia, was de pijn snel vergeten en konden we onze reis verder zetten.

Op een T-kruispunt konden de dapperen onder ons naar rechts, de minder moedigen moesten rechtdoor om naar onze stopplaats: DE LEEUW VAN VLAANDEREN te gaan, in verkorte versie. De bier-tjes werden besteld en nu maar wachten op de strevers, die na een halfuurtje kwamen aangesukkeld, moe en dorstig.

Met ons bolleke in de zon, was het zalig toeven op dit terrasje en eens wat bijbabbelen is leuk meegenomen. Maar ja, we moeten ook nog wel terug hé. De ene met al wat meer goesting dan den andere, togen we terug richting RAVENHOF.

Met een professionele fotograaf Frank in ons midden, kan dit uitstapje, samen met dit verslag, in het volgende krantje van Chirapsia door iedereen bewonderd worden.

Het goede weer had er ook voor gezorgd dat we aan de parking nog een ijskar vonden die op ons stond te wachten om een mooie dag af te sluiten.

Hopelijk heeft iedereen goed genoten en waren de stijve knoken 's anderendaags vlug vergeten. Voor diegenen die bleven eten in het Ravenhof, een toffe afsluiter.

Dit verslag was in het klad en nu proper zoals het hoort in het net, maar in 't Antwaerps.

Zondag, ienendartig julie zen we mè den kultereele daansgroep girapsieja de bosse van stoabroek onvaileg gon moake. De afsproak was da we oem ien uur zouwe vertrekke ont roavenof. Da zou de bedoeling zen gewest, moest den tegnologie van et ede, de geepeiés oek is nor ons geleustert emme in pleuts van nor da antennekke in de roumte.

Leen en de Gilbeer, kwame as leste aon, oepgelugt da we ni zonder un ware vertrokke.

Ons moeke Liedia at natuurlek on alles gedagt, van tekespreet tot plakkers in alle moate, geure en kleure en Rita stoen paraet veur de teeken. Zoedus wai ons desinfekteire, ontsmette, inengte en smeere dat een lieve lust was.

Klien, mug en teikevrai, wai weg mè te weteschap da veuf-ting kilometer, wel iel vaar is en da veel onderons nog veur dawwe iene stap adde gezet, na al wiste, da ta veur apartements mense ni oalbaar zou zain.

Vol goeie moed mè een piknikmaant voer de champingjons, vertrokke wai rigting olland. En mor wandele en wandele en tettere en tettere. De maend van koen en ritta, begon al oardeg vol te geroake mè champingjons, ierste klas, die ritta go kleermoake mè loek en spekriepekes. Oopelek brengt ze is een pause mè, nor den daansgroep, voeroep een toosje, da we da oek is kunne preuve.

Et ierste slagtoffer, van nen beet was Hugoke, en dan nog wel inzaine schoeng, mor mètte ontsmetingsmiddelen van liedia, was de zeer rap vergete, en konne we onze rais voert zette. Oep een tee kroispunt, konne de dappere onderons nor regs, de minder moedige, moeste regtdeur oem nor ons stoppleuts DE LIEUW VAN VLOANDERE te goan, mor dan in verkeurte versie.

De pintjes wiere bestelt en naa mor wachte oep de strevers die na een alfuur kwaame aangesukkelt, moe en deursteg. Mè ons bolleke in de zon, was 't zoaleg toeve oep da terraske en wa baibabbele is leuk meegenooome.

Mor joa, we moete oek nog wel trug hè; de ien mè al wa mier goesting, dan den andere, wai trug rigting roavenof. Mè ne profesioneele fotografke, den Frank, in ons midde kan dees oitstappeke, soame mè dees verslag, int volgend gazetchje van girapsiea, deur iederien geleze weure.

Ent goei weer at eroek voer gezeurgt da we on de parking, nog een aiskar vonde die oep ons stoeng te wagt, oem nen schoenen dag af te sloite.

Opelek è iederien genootte, woare de staive knooke s'anderendoags, rap vergete, en vor degeine die bleve ete int'ravenof, nen toffe afsloiter.

Gladys en Gladies

Meer foto's van de wandeling viindt u op <http://www.frankverheyen.com/Gallery/chirapsia#/content/Chirapsia/Chirapsia>

